

РЕШЕНИЕ

№ 5792

гр. София, 01.04.2024 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

СОФИЙСКИ РАЙОНЕН СЪД, 90 СЪСТАВ, в публично заседание на тринадесети март през две хиляди двадесет и четвърта година в следния състав:

Председател: ВАЛЕНТИН Т. БОРИСОВ

при участието на секретаря МОНИКА СТ. ТОПУЗОВА
като разгледа докладваното от ВАЛЕНТИН Т. БОРИСОВ Гражданско дело
№ 20231110119421 по описа за 2023 година

Производството по делото е образувано по искова молба от 11.04.2023 г. на С. Г. М., ЕГН: *****, чрез процесуалния си представител адв. П. М. - пълномощник на Адвокатско дружество „... М. и съдружници“, адрес на адвокатска кантора: гр. София, ул. „...“, с предявен иск срещу Е. Н. З., ЕГН: *****, с правно основание чл. 439 вр. чл. 124 ал.1 от ГПК, за признаване за установено по отношение на Е. Н. З., ЕГН: *****, че С. Г. М., ЕГН: ***** не дължи описаната в изп. дело №939/2022г., образувано въз основа на изпълнителен лист, издаден на 01.11.2012г. по гр. д. № 15585/2012г. по описа на РС- Варна, 33 с-в сума в общ размер на 23 352.91 лева, съответно не дължи законна лихва върху посочената главница (в размер на 7 924.50 лева), както и не дължи посочените разноси по изпълнението, включително и адвокатско възнаграждение.

В исковата молба са налице твърдения, че на 01.11.2012 г. е издаден изпълнителен лист, въз основа на гражданско дело № 15585/2012 г. по описа на РС - Варна, 33 с-в, по което ищцата е била осъдена да заплати на „Обединена Българска Банка“ АД сума в размер на 7924.50 лева - главница, ведно със законната лихва и разноси по делото. На 07.04.2021г. е сключен договор за цесия между „ЕОС Матрикс“ ЕООД, ЕИК ..., в качеството му на Цедент и Е. Н. З., ЕГН: *****, с адрес: гр. София, ..., в качеството ѝ на

Цесионер. В тази връзка ищцата намира, че в качеството ѝ на длъжник е следвало да бъде уведомена за сключения между страните Договор за цесия на основание чл. 99 от ЗЗД, който предвижда, че: „Предишният кредитор е длъжен да съобщи на длъжника прехвърлянето и да предаде на новия кредитор намиращите се у него документи, които установяват вземането, както и да му потвърди писмено станалото прехвърляне.“ Не са налице данни, които да потвърдят уведомяването на ищцата за прехвърляне на процесното вземане на Е. Н. З. ЕГН: *****.

Въз основа на така издадения изпълнителен лист, взыскателят и цесионер Е. Н. е образувала на 20.08.2021г. изпълнително дело 20217880400514 при ЧСИ М., а впоследствие посоченото изпълнително дело е прехвърлено при ЧСИ- ... под номер 993/2022г. Видно от изпълнително дело 939/2022г. по описа на ЧСИ ... е, че в продължение на повече от 8 /осем/ години от датата на издаване на изпълнителния лист, спрямо длъжника не са предприемани каквито и да било изпълнителни действия или действия по принудително събиране на вземането. В тази връзка ищцата прави възражение за изтекла погасителна давност на издадения изпълнителен лист и счита, че образуваното при ЧСИ ... изпълнително дело следва да бъде прекратено, а наложените обезпечителни мерки - вдигнати. Счита, че в периода от 01.11.2012г. до 20.08.2021г. не са предприемани действия по събиране на вземането от взыскателя и ответник в настоящото производство, поради което моля да уважите настоящия иск като основателен. В подкрепа на горното е и решение № 285 от 6.10.2015 г. на ВКС по гр. д. № 1953/2015 г., IV г. о., ГК, постановено по реда на чл. 290 от ГПК. Що се касае до издадената заповед за незабавно изпълнение, издадена преди образуването на гражданско дело № 15585/2012г. по описа на РС- Варна, 33 с-в, съгласно чл.117, ал.2 от ЗЗД, ако вземането е установено със съдебно решение, срокът на новата давност е всякога пет години. Влязлата в сила заповед за изпълнение формира сила на присъдено нещо и установява е обвързваща страните сила, че вземането съществува към момента на изтичането на срока за подаване на възражение. Целта на заповедното производство е да се провери дали вземането е спорно или безспорно, което означава, че при влязла в сила заповед за изпълнение не е налице вече правен спор, каквото е положението при постановено съдебно решение. Видно от изложеното ищцата намира, че вземанията, за които е издаден изпълнителният лист са погасени по давност, както следва: искът за

главница е погасен поради изтичане на давностния срок в периода от 01.11.2012г. до 01.11.2017г., както и вземането за обезщетение за забава е погасено поради изтичане на давностния срок и вземането за разноси, като акцесорно вземане, което също е погасено с оглед погасяване на главното вземане на основание чл. 119 от ЗЗД.

Ответникът Е. Н. З. не е депозирала писмен отговор на исковата молба по реда и в срока на чл.131, ал.1 от ГПК. В открито съдебно заседание нейн пълномощник – адв. намира иска за неоснователен. Счита, че през процесния период са предприемани изпълнителни действия, което са прекъснали изтичането на давността.

Съдът, след като прецени събраните по делото доказателства, и взе предвид становищата и доводите на страните, намира за установено от фактическа и правна страна следното:

Видно от приложеното извлечение от деловодната система на РС Варна, унищоженото към момента частно гражданско дело № 15585/2012 г. по описа на РС- Варна, 33 с-в, е образувано по реда на чл. 417 от ГПК и по него ищцата е била осъдена да заплати на „Обединена Българска Банка“ АД сума в размер на 7924.50 лева – главница по договор за кредитна линия от 16.01.2008 г., ведно със законната лихва и разноси по делото. Заповедта за изпълнение е влязла в законна сила на 26.10.2012 г., а на 01.11.2012 г. е издаден изпълнителен лист.

Между страните не е налице спор, че на 07.04.2021г. е сключен договор за цесия между „ЕОС Матрикс“ ЕООД, ЕИК ..., в качеството му на Цедент и Е. Н. З., ЕГН: *****, с адрес: гр. София, ..., в качеството ѝ на Цесионер.

Въз основа на така издадения изпълнителен лист, вискателят и цесионер Е. Н. е образувала на 20.08.2021г. изпълнително дело 20217880400514 при ЧСИ М., а впоследствие посоченото изпълнително дело е прехвърлено при ЧСИ- ... под номер 993/2022г.

Видно от данните по делото изп.д. № 993/2022 по описа на ЧСИ- ... на 26.08.2021 г. е наложен заповест за наложение на $\frac{1}{2}$ ид.ч. от ..., представляващо съпругеска имуществена общност, т.е. съсобствено е със съпруга на ищцата, а на 09.03.2023 г. е вписана възбрана върху $\frac{1}{2}$ ид.ч. от съсобствен на ищцата недвижим имот – ПИ с идентификатор 54145.502.240, находящ се в ..., видно с находящата се в него жилищна сграда с идентификатор 54145.502.240.1 с

площ 113 кв.м. Впоследствие с постановление от 10.03.2023 г. съдебният изпълнител е наложил и запор на банковите сметки на ищцата в „ОББ“ АД, а на 03.04.2023 г. е наложил и запор на трудово възнаграждение на ищцата, получавано от „Странджа“ ЕООД.

При така установената фактическа обстановка, съдът прави следните правни изводи:

Страните не спорят, че ищцата С. Г. М., е била длъжник по договор за кредитна линия от 16.01.2008 г., сключен с „Обединена Българска Банка“ АД, чието вземане е било прехвърлено на 07.04.2021 г. на ответника Е. Н. З. с договор за цесия. От страна на ищцата не се оспорва, че дължи сумата по изпълнителен лист от 01.11.2012 г., издаден по заповед на незабавно изпълнение по реда на чл. 417 от ГПК по частно гражданско дело № 15585/2012 г. по описа на РС - Варна, 33 с-в, за процесното вземане, представляващо сума в размер на 7924.50 лева – главница по договор за кредитна линия от 16.01.2008 г., ведно със законната лихва и разноски по делото, за което вземане е образувано на 20.08.2021г. изпълнително дело 20217880400514 при ЧСИ М., а впоследствие посоченото изпълнително дело е прехвърлено при ЧСИ- ... под номер 993/2022г., както и че не я е върнала, респ. не е платила и начислените от праводателя на ответника задължения за лихви и разноски, т.е. не се оспорва съществуването на вземанията, посочени в изпълнителния лист към момента на издаването му.

По отношение на допустимостта на иска съдът намира, че доколкото ищецът оспорва дължимостта на претендираните от ответника суми, а последният оспорва иска и твърди, че вземането е дължимо и не погасено поради изтекла погасителна давност, искът се явява допустим.

По твърдението на ищеца за недължимост на сумите поради погасяване по давност на вземането на ответника:

Съгласно чл. 114 от ЗЗД, давността започва да тече от деня, в който вземането е станало изискуемо. Съгласно чл. 116, б. “б” от ЗЗД, давността се прекъсва с предявяване на иск или възражение. От този момент докато трае съдебният процес относно вземането, давност не тече според разпоредбата на чл. 115, ал. 1, б. “ж” от ЗЗД.

Съгласно чл. 116, б. “в” от ЗЗД, давността се прекъсва и с предприемане действия за принудително изпълнение, а според чл. 117, ал. 1 от ЗЗД от

прекъсването на давността започва да тече нова давност. В случая давността е прекъсната с влизане в сила на заповедта за изпълнение е влязла на 26.10.2012 г. по частно гражданско дело № 15585/2012 г. по описа на РС- Варна, 33 с-в, с която е установено вземането на кредитора „Обединена Българска Банка“ АД. Следващото действие, което е от естество по принцип да прекъсне давността е наложения на 26.08.2021 г. заповест на $\frac{1}{2}$ ид.ч. от, представляващо съпругеска имуществена общност. В тази насока следва да се има предвид, че според ТЪЛКУВАТЕЛНО РЕШЕНИЕ по т.д. № 2/2013 г. от 26 юни 2015 год., прекъсва давността предприемането на кое да е изпълнително действие в рамките на определен изпълнителен способ (независимо от това дали прилагането му е поискано от вискателя и или е предприето по инициатива на частния съдебен изпълнител по възлагане от вискателя съгласно чл. 18, ал. 1 ЗЧСИ): насочването на изпълнението чрез налагане на заповест или възбрана, присъединяването на кредитора, възлагането на вземане за събиране или вместо плащане, извършването на опис и оценка на вещ, назначаването на пазач, насрочването и извършването на продан и т.н. до постъпването на парични суми от проданта или на плащания от трети задължени лица. Не са изпълнителни действия и не прекъсват давността образуването на изпълнително дело, изпращането и връчването на покана за доброволно изпълнение, проучването на имущественото състояние на длъжника, извършването на справки, набавянето на документи, книжа и др., назначаването на експертиза за определяне на непогасения остатък от дълга, извършването на разпределение, плащането въз основа на влязлото в сила разпределение и др.

Съгласно чл. 115, ал. 1, б. “ж” от ЗЗД, давността спира да тече докато трае съдебният процес относно вземането, а според чл. 117, ал. 1 от ЗЗД от прекъсването на давността започва да тече нова давност, която в случая е петгодишна, тъй като е установена с влязла в сила заповест за изпълнение. Следователно от 26.10.2012 г., когато е влязло в сила решението и е започнала да тече давност в размер на 5 години, която е изтекла на 26.10.2017 г., считано от тази дата се погасява възможността претендираните суми да се събират принудително. Предприетите по изпълнително дело 20217880400514 при ЧСИ М., прехвърлено при ЧСИ- ... под номер 993/2022г. са извършени след изтичане на давността и по тази причина не могат да бъдат приети за изпълнителни действия, които прекъсват давността. Затова и предвид

горепосочените съображения, предявения иск се явява основателен и следва да бъде уважен.

При този изход на спора и изричните претенции на страните, на основание чл. 78, ал. 1 от ГПК ответникът следва да бъде осъден да заплати на ищцата С. Г. М. направените съдебно-деловодни разноси в размер на 934.12 лв. за заплатена държавна такса и адвокатско възнаграждение в размер на 3 002.11 лв. с включен ДДС, доколкото видно от представените писмени документи – договор за правни услуги от 22.03.2023 г. и фактура от 13.11.2023 г. ищца е заплатила тези суми за разноси.

По изложените съображения, съдът

РЕШИ:

ПРИЗНАВА ЗА УСТАНОВЕНО по иска с правно основание чл. 439 вр. 124, ал. 1 от ГПК, предявен от С. Г. М., ЕГН: *****, чрез процесуалния си представител адв. П. М. - пълномощник на Адвокатско дружество „... М. и съдружници”, адрес на адвокатска кантора: гр. София, ул., против Е. Н. З., ЕГН: *****, със съд. адрес гр. София, ..., чрез адв. ..., че С. Г. М. не дължи на Е. Н. З., сума в общ размер на 23 352.91 лева по частно гражданско дело № 15585/2012 г. по описа на РС- Варна, 33 с-в, образувано по реда на чл. 417 от ГПК, по което е била осъдена да заплати на „Обединена Българска Банка“ АД сума в размер на 7924.50 лева – главница по договор за кредитна линия от 16.01.2008 г., ведно със законната лихва и разноси по делото, чието вземане е прехвърлено на Е. Н. З. и за което вземане е образувано изпълнително дело 20217880400514 при ЧСИ М., прехвърлено при ЧСИ- ... под номер 993/2022г., поради погасяването им по давност.

ОСЪЖДА Е. Н. З., ЕГН: *****, със съд. адрес гр. София, ..., чрез адв. ..., да заплати на С. Г. М., ЕГН: *****, чрез процесуалния си представител адв. П. М. - пълномощник на Адвокатско дружество „... М. и съдружници”, адрес на адвокатска кантора: гр. София, ул., сумата 3 936.23 лв., представляваща разноси по делото.

Решението подлежи на обжалване пред Софийски градски съд в двуседмичен срок от връчването му на страните.

Съдия при Софийски районен съд: _____